

۱۶۴ شهر العزة

۹ سپتامبر ۲۰۰۷

پیام بیت العدل اعظم الہی خطاب به دانشجویان بهائی ایران که از تحصیلات عالیه محروم شده‌اند
جوانان عزیزتر از دل و جان،

در این ایام پر افتتان نظر این مستمندان به سوی آن نور دیدگان متوجه و جان و روان این دردمدان از استمرار بارش ظلم و ستم بر آن شیفتگان روی محبوب پر ملال و افسرده است. اقدامات مستمر اولیای امور در ایران برای ممانعت دانشجویان بهائی از دسترسی به تحصیلات دانشگاهی موجب تأالم و تأثیر شدید است. این سیاست در نامه‌ای که از طرف دفتر حراست مرکزی وزارت علوم تحقیقات و فناوری به طور محترمانه به مقامات هشتاد و یک دانشگاه ابلاغ شده به وضوح تأیید شده است. بر اساس این نامه، هر دانشجو به محض آنکه به عنوان بهائی شناسایی شود باید از دانشگاه اخراج گردد. همین سیاست در اقدام اخیر سازمان سنجش نیز که حدود هشتصد نفر دانشجوی بهائی را به عنوان "نقص پرونده" از ورود به دانشگاه محروم نموده منعکس می‌باشد. این اقدامات رسمی، هم تأسف‌انگیز و هم شرم‌آور است.

فقط چند ماه پیش بود که جراید عالم، هم‌زمان با پخش خبر اخراج دانشجویان بهائی از دانشگاه‌های ایران، پاسخ سخنگوی هیئت نمایندگی آن کشور در سازمان ملل متحده به سؤال خبرنگار رویتر را نیز نقل نمودند. این سخنگو با قاطعیت تعجب‌انگیزی بیان کرد که هیچ فردی در ایران به خاطر عقاید دینی خود از تحصیل محروم نمی‌شود. وی تنها مقام دولتی ایران نبود که این خبر را انکار می‌کرد. سفارت جمهوری اسلامی ایران در انگلستان نیز در نامه‌ای خطاب به یکی از اعضای پارلمان آن کشور که در مورد تضییقات واردہ بر دانشجویان بهائی سؤال نموده بود همان گفته سخنگوی هیئت نمایندگی ایران در سازمان ملل را تکرار کرد. به علاوه سفارت جمهوری اسلامی در اتیوپی، در بیانیه‌ای که به دنبال انتشار خبر نقشه سری ایران برای شناسایی بهائیان و زیر نظر گرفتن فعالیت‌های آنها در یکی از روزنامه‌های آن کشور منتشر کرد، اعلام نمود که در ایران هیچ فردی به خاطر عقاید شخصی از تحصیل در دانشگاه محروم نمی‌شود.

بیش از بیست سال است که دانشجویان بهائی عملأً نتوانسته‌اند به دانشگاه‌های ایران راه یابند زیرا تنها راه موجود برای آنان کتمان عقیده بود تا آنکه به دنباله اقدامات هم‌آهنگ وسیع بین‌المللی از طرف دول مختلف، سازمان‌های مدنی، مؤسّسات آموزش عالی و افراد در سراسر جهان که نسبت به این موضوع ابراز نگرانی می‌کردند، نمایندگان دولت ایران توضیح دادند که ذکر دین در این اوراق اشاره به عقاید مذهبی دانشجو نیست بلکه اشاره به رشتة مطالعات مذهبی او است که در آن امتحان می‌دهد.

شک و تردید شما در قبول این توضیحات البته قابل درک بود. ولی به جهت ابراز حسن نیت و به منظور کمک به یافتن راه حلی مناسب برای مشکلی که به حیثیت ایران لطمه می‌زند، جامعه بهائی توضیحات رسمی مزبور را پذیرفت و بدین ترتیب برخی از شما توانستید با امیدی جدید در سال تحصیلی ۱۳۸۵ در بعضی از دوره‌های دانشگاهی اسم نویسی نمایید. ولی این امید چندان دوامی نیاورد چه که قبل از پایان اوّلین سال تحصیلی، بیش از نیمی از دانشجویانی که ثبت نام کرده بودند به محض آن که به عنوان بهائی شناسایی شدند از دانشگاه اخراج گردیدند و حال نیز مشاهده نامه دفتر حراست مرکزی وزارت علوم تحقیقات و فناوری عزم دولت جمهوری اسلامی را در ممانعت جوانان بهائی از تحصیلات دانشگاهی، صرفاً به خاطر عقاید مذهبی آنان، ثابت می‌نماید.

این اتفاقات اخیر، خاطره وقایع جانسوزی از نیزگ‌های بی‌رحمانه علیه نیاکان روحانی شما عزیزان را در آن سرزمین زنده می‌سازد. شایسته شما عزیزان این است که با همان روحیه استقامت سازنده که اسلاف روحانی شما در مقابل تزویر دشمنان از خود نشان دادند بر تضییقات واردۀ حالیه فائق آیید. آن نفوس مقدسه که نظر خود را ما ورای مشکلاتی که برایشان هجوم نموده بود معطوف داشتند، سعی نمودند که در مقابل بی‌عدالتی، تعالیم دیانت جدید الهی را در جهت حصول مقاصد روحانی و توسعه اجتماعی به مرحله عمل درآورند. وظيفة شما نیز در این زمان همین است. هدف آن قهرمانان شجاع امر مبارک سازنگی، تقویت و بهبود تار و پود اجتماع زادگاه خود بود و به این نیت به تأسیس مدارس برای تعلیم و تربیت یکسان دختران و پسران، ارائه اصول و عقاید جدید مترقبیانه، ترویج علوم و فنون، معرفی کمک‌های مهم در زمینه‌های مختلف از قبیل کشاورزی، بهداشت و صنایع موقّع شدند — اقداماتی که منافع آن متوجه تمامی ملت بود. شما عزیزان نیز سعی در خدمت به وطن مألف و کمک به احیای تمدن‌ش دارید. آن سالکین راه حق در مقابل اعمال غیر انسانی دشمنان، صبر و آرامش، ثبوت و رسوخ، انقطاع و تعاون و تعاضد از خود نشان دادند و حیله و نیزگ را با صداقت و ظلم و ستم را با حسن نیت نسبت به عموم جواب گفتند. شما نیز با تخلّق به همان صفات و اخلاق حسن و با تمسّک به همان اصول روحانیه،

بی اساس بودن اتهامات ناروایی را که به شما نسبت می دهند ثابت نموده، تحسین اهل انصاف را برانگیخته اید.

اقدام دولت جمهوری اسلامی در منع گروهی از جوانان کشور خود، اعم از بهائیان و دیگران، از تحصیلات عالیه با افتخاراتی که کشور کهن سال ایران در تاریخ پرشکوه خود به آن نائل آمده در تضاد است. چطور باید به مردم دنیا و علی الخصوص جوانان کنجکاو توضیح داد که چنین ممانعتی از طرف مسئولینی صورت می گیرد که خود را پیرو تعالیم اسلام می شمارند؟ بدین ترتیب، آموزش و پرورشی که در گذشته ایام اصول اسلامی برآن صحنه گذاشته و موجب تأسیس مراکز مهم علمی و ظهور متفکرین عظیمی در بین ایرانیان گردیده از چه ارج و قدری برخوردار است؟ اظهار تعجب و نگرانی شدید مؤسسات برجسته آموزشی عالم و متفکرین امم که نمی توانند تصور کنند که چطور وزارت علومی که وظیفه اش ترویج علم است می تواند جوانان کشور خود را بر اساس دلایلی غیر قابل قبول از تحصیل محروم کند، چه عاقب و نتایجی برای ملت ایران دارد؟ پاسخ مسئولین امور به این سؤال که بر اساس چه اصول اخلاقی چنین تصمیماتی گرفته اند چیست؟ آیا می توان تصور کرد که این مسئولین برای تعهدات بین المللی کشور ایران نسبت به رعایت عدل و انصاف ذره ای ارزش قائلند و آیا اثری از خشیه الله در قلوبشان می توان یافت؟

از خودگذشتگی ها و فدآکاری های بی حد و حصر شما هر چقدر سخت و شدید باشد، تنها جزئی از مصیبات دهشت باری است که ملیون ها نفوس دیگر در ایران و سراسر عالم در این ایام پر آشوب با آن دست به گردانند. منظور از ذکر این حقیقت کاستن اهمیت و یا کم جلوه دادن شدت و حدت مشکلات شما نیست ولی مهم است که شما عزیزان زمینه و موقعیتی را که در آن با این مشکلات رو برو هستید فراموش نکنید. حضرت بهاءالله به کرات وضع اسفناک دنیا را متذکر شده می فرمایند: "...اریاح یأس از جمیع جهات در عبور و مرور است و انقلابات و اختلافات عالم یوماً فیوماً در تزايد..."، "عالم منقلب است و افکار عباد مختلف".

عكس العمل بعضی از مردم در مقابل رنج و عذاب قیام بر علیه ظالم ستمگر است، برخی دیگر چاره ای جز فرار ندارند و گروهی نیز تسلیم سرنوشت خود می شوند. در حالی که مردم ستمدیده دنیا اغلب قربانی نیروهای پراکنده ظلم و ستم هستند، اما شما به وضوح می دانید که چرا این مشکلات و ناملایمات را تحمل می نمایید و بدین ترتیب عکس العمل شما نیز باید بهمان درجه روشن و واضح باشد. به بیانات و انذارات حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء توجه نمایید که می فرمایند. "...بخود مشغول نباشید در فکر

اصلاح عالم و تهذیب امم باشید. اصلاح عالم از اعمال طبیّه طاهره و اخلاق راضیه مرضیه بوده...، "...باعراض و انکار و استکبار و ظلم و عدوان اهمیّت ندهید و اعتنا نکنید بالعکس معامله نمائید...، "...اگر زهر دهنده قند بخشند...، "...هر نفسی از شما در هر شهری که وارد گردد به خلق و خوی و صدق و وفا و محبت و امانت و دیانت و مهربانی بعموم عالم انسانی مشار بالبنان گردد...، "...معین هر مظلومی باشید و مجیر هر محروم...، "...بهر نفسی برسد خیری بنماید و نفعی برساند...، "...حالصاً مخلصاً لله بوعظ و نصیحت عموم برخیزند تا دیده اهالی از این کحل بینش معارف روش و بصیر گردد...".

آیا حضرت بهاءالله برای انتشار این تعالیم شخصاً تحمل هر نوع محنت و بلا نفرمودند؟ آیا آن حضرت حبس و تبعید را برای آزادی اهل عالم قبول نفرمودند؟ "قد قید جمال القدم لاطلاق العالم و حبس فی الحصن الاعظم لعتق العالمين...".

بنابراین با وجود این روش و دیدگاهی عالم‌بین، با احتراز کامل از دخالت در هیچ نوع سیاست حزبی، و با رعایت حرمت قوانین و نظم اجتماعی، برای احیای وطن خود بیش از پیش جهد و کوشش نمایید. با اعمال و خدمات پسندیده و مهرو محبت واقعی به همه، قلوب اطرافیان خود را بدست آورید و حتی احترام دشمنان سرسخت خود را نیز جلب نمایید. صداقت و امانت و خلوص نیت خود را به ثبوت رسانید و برای جامعه اسم اعظم در سرزمین زادگاهش حرمت و پذیرش روزافزون بدست آورید. گمان مبرید که آنچه مذکور شد صرفاً عباراتی برای آرامش قلوب شکسته شما و مرهمی بر زخم‌های شما است. به نتایج حاصله از رفتار و کردار با انصباط بهائیان ایران در مقابل تضییقات واردہ بعد از انقلاب سال ۱۳۵۷ بیندیشید. آیا روش و سلوک آنان در مقابل ظلم‌های واردہ تحسین تعداد فزاینده‌ای از هموطنان شما را جلب نکرده است؟ دفاع شما از حقوق حقّه خود البته شرط عدل و انصاف است. علاوه بر آن، کلّیة وسائل قانونی موجود نیز برای دفاع از حقوق شما در حال حرکت است. آیا دول مختلف، سازمان‌های مدنی در سطح ملّی و بین‌المللی و مؤسسات معظم و معروف علمی عالم برای دفاع از حقوق شما قیام نکرده‌اند؟ البته که شما تنها نیستید. ولی پشتکار و استقامت شما در این راه باید با برداشتم توأم باشد و بخوبی بدانید که صبر و تحمل برای پیشبرد فرایندهای تحول اجتماعی که بالطبع با سرعت کم پیش می‌رود با درد و مشقت توأم و همراه است.

ضدّیت با هر حقیقت الهی که جدیداً ظاهر می‌شود سنت تاریخ است و در هر عصری تکرار می‌شود. واقعیّت دیگری که تاریخ با همان استمرار به آن شهادت داده آن است که هیچ عاملی نمی‌تواند

مانع پیشرفت عقیده‌ای گردد که وقت و زمان آن فرا رسیده است. وقت آزادی عقیده، توافق علم و دین — خرد و ایمان — آزادی زنان، دوری و بیزاری از هر نوع تعصّب، احترام متقابل افراد و دول مختلف و در حقیقت عصر وحدت و اتحاد تمامی نوع بشر فرا رسیده است. آمال و آرزوهای عمیق مردم ایران البته با مستلزمات و مقتضیات این اصول تحول انگیز جهانی حضرت بهاء‌الله مطابقت دارد.

خدمت به دیگران صراط مستقیم و راه نجاح و فلاح است. آن را شعار زندگی خود قرار دهید. حضرت عبدالبهاء مثل اعلای زندگی شما است. به پیروی از آن حضرت، طرق عملی برای خدمت به هم وطنان عزیز خود را البته خواهید یافت. دست اندر دست دیگران و دوش به دوش دیگر شهروندان آن سرمایه مقدس برای ترویج امور عام المنفعه جهد و کوشش نمایید.

وقت، وقت قیام نفوسی برومند، بلند همت، خیرخواه، حکیم و شجاع است. در اعتاب مقدّسه علیا بیاد شما عزیزان سربه سجود می‌گذاریم تا ان شاء‌الله از زمرة این نفوس شریفه محسوب شوید.

بسم الله الرحمن الرحيم